

ANIMA

ha tízen voltunk, ha hatan
soha szebben, soha szebben
csak egyedül, már ha voltam
soha szebben, soha szebben
elhittem, hogy vagyok magam
soha szebben, soha szebben
szépen mozdultam és szóltam

a vár alatt szikla lakott
nem lett ám a várnak neve
nagyon sok benne a halott
oly kevés volt a mestere

akiben vörösbegy lüktet
soha szebben, soha szebben
s járja idegen lélek át
soha szebben, soha szebben
elém állt olykor egy füttyhegy
soha szebben, soha szebben
megsokszorozta önmagát

az üvegszárny az üvegben
soha szebben, soha szebben
széjjel terül, lassan kilebben
soha szebben, soha szebben

Szeretettel köszöntjük hatvan éves szerzőnket! (A Szerk.)